

שהתעוררו עליהם מתו ונאבדו, ונשארו אותם צדיקים יותר שייעשו את הדבר בדרך אמתית. ואף על גב שהם צדיקים, לא נתן הדבר, אלא לאותם שנתן. כששקולים העולמות כאחד, העולם התחתון כמו העולם העליון, ואותו הזמן לא נמצאו העולמות שקולים כאחד.

וע"ז כן, רשעים של ישראל לגבי רשעים אחרים אינם שלוחי המלך, שהרי אינם באים מצד השמאל. משל לבני אדם שחטאו למלך. התעורר השוטר אליהם לתפש אותם ולהעניש אותם, לאותם שחטאו למלך. קם חכם אחד מהם והתערב עם בני השוטר. הרים השוטר את עיניו וראה אותו. אמר לו, מי נתן אותך בינינו? והרי אינך מאותם שחטאו למלך. הרי אתה תעניש בראשונה! לקחו אותו והרגו אותו.

כך ישראל באים מצד הימין, ולא נדבקו בשמאל, ולא התערבו עמו לעולמים. וכשהם גורמים בעוונותיהם שנכנע הימין, והשמאל מתעורר וכל אותם שבאים מצדו - אם אחד מישראל עומד להתערב עמם, הם מכירים אותו ואומרים לו: אינך מאותם שבאים מצד הימין, שנכנע מהעוונות שלהם, ואינך מאותם שחטאו למלך, מי נתן אותך אצלנו? נמצא שהוא נעניש בראשונה. ושלמה המלך צווח כנגדם ואומר, (קהלת ח) עת אשר שלט האדם באדם לרע לו. לרע לו ודאי, מפנין שאינו שליח המלך, ולא בא מאותו הצד.

אמר רבי אלעזר, ודאי כף הוא, שהרי שנינו שיש ימין ויש שמאל, רחמי ודין. ישראל (למיין), ועובדי עבודה זרה

לגבייהו, מיתו ואתאבידו, ואשתארו אינון (דף ל"ז ע"א) זכאין יתיר, דינעבדון מלה בארז קשוט. ואף על גב דזכאין אינון, לא אתייהיב מלה, אלא לאינון דאתייהיב. פד שקילן עלמין פחדא, עלמא תתאה כגוונא דעלמא עלאה, וההוא זמנא, לא אשתכחו עלמין שקילן פחדא.

וע"ז דא, חייבין דישראל לגבייהו דחייבין אחרנין, לאו אינון שלוחי מלפא, דהא לא אתיין מסטרא דשמאלא. מתל לבני נשא דחבו למלפא, אתער סנטירא לגבייהו, לתפש לון, ולאענשא לון, לאינון דחבו למלפא. קם חפים חד מנייהו, ואתערב בהדי בני סנטירא, זקף סנטירא עינוי וחקא ליה. אמר ליה מאן יהבך לגבן, ולאן אנת מאינון דחבו למלפא, הא אנת אתענש בקדמיתא, שקילו ליה וקטלוהו.

כך ישראל מסטרא דימינא קא אתיין, ולא אתדפקו בשמאלא, ולא אתערבו בהדה לעלמין. וכד אינון גרמין בחובייהו, דאתפפיא ימינא, ואתער שמאלא וכל אינון דאתו מסטריה, אי חד מישראל קם לאתערבא בהדייהו, אשתמודען ביה, אמרי ליה לאן אנת מאינון דקא אתיין מסטרא דימינא, דאתפפיא מחובייהו, ולאן אנת מאינון דחבו למלפא מאן יהבך לגבן. אשתכח דאיהו אתענש בקדמיתא. ושלמה מלפא צווח לקבלייהו, ואמר (קהלת ח) עת אשר שלט האדם באדם לרע לו. לרע לו ודאי, בגין דלאו שליחא דמלפא איהו, ולא אתי מההוא סטרא.

אמר רבי אלעזר ודאי הכי הוא, דהא תנינן, דאית ימינא ואית שמאלא, רחמי ודינא, ישראל (לימינא), ועובדי עבודה זרה לשמאלא.